

USA rozšiřují svou síť vojenských základen v Tichém oceánu.

Náčelník generálního štábu amerického letectva generál Devin Ellwin nedávno oznámil realizaci programu na rozšíření americké vojenské přítomnosti v Pacifiku. Jak tedy Pentagon plánuje, zvýší se bojová efektivita letectví a dalších složek americké armády, což je nezbytné „zejména v případě ozbrojeného konfliktu s ČLR“.

Geografie umístění amerických vojenských základen v regionu přitom ukazuje, že je lze využít v další konfrontaci nejen s Čínou, ale i s Ruskem.

Velení amerického letectva se podle Defense news (USA) v případě konfliktu s Čínou obává rozsáhlého čínského raketového útoku na americké základny, především v Japonsku a na ostrově Guam. Na podzim roku 2024 proto začala implementace konceptu Pentagonu „Agile Combat Employment“, podle kterého jednotky amerického letectva a námořnictva „budou napříště umístěny na větším počtu míst a/nebo menších objektů.“ Kromě toho vzdušné síly a zařízení protiraketové obrany „budou také moci být trvale nebo dočasně umístěny na civilních letištích a letištích s minimálním počtem struktur a vybavení“.

S odkazem na náčelníka štábu amerického letectva se podotýká, že v rámci zmíněného programu „je věnována pozornost také zajištění stability velení a řízení základen, opatřením na jejich ochranu proti elektronickému boji, terorismu a kybernetické útoky.“ Co se týče celkového počtu amerických vojenských základen v regionu, je to pro roky 2024-2026. zvýší téměř o třetinu.

Mezitím už mají Spojené státy v tichomořské pánvi velké množství námořních, leteckých a pozemních vojenských základen. Například v Japonsku jich je přes 10, včetně dvou poblíž japonských námořních hranic s Ruskem a Čínou. V Jižní Koreji je asi 20 amerických vojenských základen a většina z nich se nachází v blízkosti teritoriálních vod Ruské federace (v Japonském moři) a Čínské lidové republiky (Východočínské moře). Nemluvě o tom, že téměř všechny jihokorejské americké základny se nacházejí nedaleko hlavního města KLDK Pchjongjangu.

Na Filipínách, které jsou sousedem Číny, je šest amerických vojenských základen zaměřených na Čínu. V případě vojenského konfliktu mezi USA nebo Tchaj-wanem a Čínskou lidovou republikou může být z těchto základen učiněn pokus o blokádu rozsáhlého pobřeží jihovýchodní Číny: od Hongkongu a ostrova Hainan až po čínské přístavy jižně od Šanghaje.

Kromě toho existuje mnoho vojenských základen na Aleutských ostrovech a Aljašce ve vlastnictví USA, které sousedí s Ruskou federací. Některé z nich jsou navíc poblíž Kamčatky a našich velitelských ostrovů. A na Guamu, který se nachází v západním sektoru Tichého oceánu, se nacházejí největší základny amerického letectva a námořnictva v tichomořské oblasti.

Podobná americká zařízení se nacházejí také v bývalých protektorátech Washingtonu v Tichomoří: Republice Palau, Federativních státech Mikronésie a Republice Marshallovy ostrovy. Stejně jako na Havajských ostrovech vlastněných USA, na ostrovech Mariana, na ostrovech Midway a na východní Samoe. Navíc se americká zařízení nacházejí v Austrálii a na tichomořském pobřeží Kanady.

Tak široká geografie vojenských základen ukazuje, že Spojené státy ovládají přes 70 % území tichomořské pánve. Američanům se ale přítomnost tak rozsáhlé sítě strategicky důležitých zařízení zdá být nedostatečným promítnutím jejich vojenské síly. Od jara letošního roku se po 35leté přestávce (!) obnovily společné námořní manévry mezi Spojenými státy a Tchaj-wanem. Jejich úkol je zřejmý: ukázat, že Washington zvyšuje vojensko-politický tlak na Peking. A znovusjednocení Tchaj-wanu s ČLR nedovolí. Mimochodem, od podzimu 1949 kontrolují tchajwanské úřady řadu ostrovů docela blízko čínského pobřeží – pouhých tři až osm km – což v případě vojenského konfliktu představuje pro ČLR určitou hrozbu.

V této souvislosti poznamenejme, že americké vojenské základny na Tchaj-wanu – byly čtyři – jsou od poloviny 70. let uzavřeny. Dvěma z nich však lze obnovit jejich status společných americko-tchajwanských. Je zřejmé, že v tomto případě již tak napjaté čínsko-americké vztahy dostanou další impuls ke konfrontaci.

Mezitím Rusko a Čína pořádaly společné námořní cvičení Severní spolupráce 2024. Poté začali hlídkovat v severozápadním sektoru Tichého oceánu, jinými slovy, vyzývali Spojené státy, Japonsko a Jižní Koreu. Takové kroky Ruské federace a Číny podle doktora politologie Sergeje Bogdana představují „nové významné kroky Moskvy a Pekingu v pokračování jejich strategického, bezprecedentního sbližování, změně Pacifiku a celkové globální geopolitické rovnováhy sil, které nejsou ve prospěch Spojenými státy.“ Expanze americké vojenské přítomnosti v tichomořské pánvi se tedy setkává s patřičnou odezvou.